Pe urmele „SCHIMBULUI DE MÎINE"

PREA MULTE TALENTE SE PIERD ÎN... RING ȘI ÎN AFARA LUI!

● Cel mai greu examen — trecerea de la juniori la seniori ● Simion Cuțov și Daniel Radu, două exemple de ascensiune neîntreruptă ● Campioni la 19 ani, iar apoi pugiliști de valoare medie (N. Șeitan, D. Cipere, S. Postolache, I. Joița, Al. Giurgiu...) ● Așteptăm măsurile cluburilor și ale federației de specialitate

Problema SCHIMBULUI DE MÎINE îi preocupă pe majoritatea tehnicienilor noștri din diferitele ramuri sportive. Dar nu mai puțin adevărat este faptul că, uneori, furați de succesele primei garnituri naționale, unii activiști și antrenori ai federațiilor și cluburilor sportive exclud din rîndul principalelor lor preocupări grija față de juniorii care dovedesc talent. Și, greșelile se plătesc... A fost cazul boxului la C.M. de la Belgrad (în anul 1978).

În cele ce urmează vom încerca — prezentînd și opiniile unor specialiști — să urmărim ce s-a întîmplat cu tinerii pugiliști talentați, care au apărut în ultimii ani la noi și, în același timp, să reliefăm soluții pentru ca juniorii bine dotați ce vin în sălile de box să poată ajunge la maximum de performanță la care talentul lor le dă dreptul să aspire.

Debuturi spectaculoase, confirmări valorice certe

Deși exemplul este, din păcate, destul de vechi, nu putem să nu amintim modul în care și-a valorificat talentul, la o vîrstă destul de timpurie, **Simion Cuțov**. Introdus în anul 1972 în formația de juniori a țării ce urma să participe la campionatele europene de la București, el a cucerit titlul de campion continental. Un an mai tîrziu, la Belgrad, promovat în reprezentativa de seniori, Simion Cuțov a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere european și în întrecerile seniorilor, iar apoi a rămas încă vreo cîțiva ani în prim-planul marilor competiții internaționale.

Un alt exemplu, de dată mai recentă, ni-l oferă **Daniel Radu.** Excelent dotat pentru acest sport (posedă toate calitățile necesare boxerului de înaltă performanță : viteză de execuție și de reacție, forță de lovire, inventivitate în acțiunile de atac și apărare, curaj, ambiție, tenacitate și o remarcabilă dorință de a învinge), el a făcut primul pas pe drumul performanței cu ocazia campionatelor europene de juniori de la Dublin, 1978, cînd a cucerit centura de campion continental. Pregătirea sa la lotul național a fost dirijată, în continuare, cu multă atenție și, înainte de a împlini vîrsta de 20 de ani, la C.E. de la Köln (1979), el s-a dovedit și cel mai bun pugilist din Europa la categoria muscă, chiar dacă arbitrii i-au refuzat, în finală, titlul de campion. Evoluțiile sale au produs o deosebită impresie, majoritatea specialiștilor apreciindu-l ca pe unul dintre cele mai valoroase produse ale boxului european. El este, în continuare, cel mai bun sportiv al categoriei la noi în țară și are toate șansele să-și mențină poziția fruntașă și în arena internațională. Firește, cu condiția ca el să manifeste deplină seriozitate în timpul antrenamentelor și în afara sălii de box.

Un alt tînăr pugilist, care a apărut ca o veritabilă speranță cu cîțiva ani în urmă, este semigreul gălățean **Georgică Donici.** El a participat pentru prima oară la o competiție de seniori înainte de a împlini vîrsta de 20 de ani, la „Turneul Primăverii" organizat la Galați. În trei meciuri susținute consecutiv, Donici a dovedit calități care ne-au determinat să afirmăm că este un tînăr talentat, foarte bine dotat, ce poate ajunge un mare boxer. Desigur, saltul său valoric, ca în mai toate cazurile, era condiționat de îmbogățirea și perfecționarea bagajului de cunoștințe tehnice. Dorința sa puternică de afirmare a generat o deosebită perseverență și conștiinciozitate în pregătire. Atunci cînd acumulările cantitative au devenit considerabile, Georgică Donici s-a dovedit un boxer greu de depășit, care aspiră azi, cu șanse apreciabile, la o medalie olimpică. Cea de bronz, obținută anul trecut, la C.E. de la Köln, a fost pentru pugilistul român un mare stimulent în pregătire.

Vasile Gîrgavu, un alt medaliat al ultimei ediții a C.E. de juniori (Dublin, 1978), părea că va face și el trecerea la seniori, rămînînd în rîndul marilor performeri. Încă la 19 ani, Gîrgavu și-a înscris numele pe lista campionilor țării la seniori, fiind selecționat în echipa națională. El a obținut și cîteva victorii internaționale și toți credeam că va continua drumul spre marile succese. Dar, lipsa de consecvență în pregătire, ca și unele mici abateri de la viața sportivă au făcut ca, în momentul de față, mulți tehnicieni să se îndoiască de posibilitățile lui Gîrgavu de a mai urca noi trepte pe drumul performanței. Firește, în cea mai mare măsură, viitorul său sportiv depinde de el.

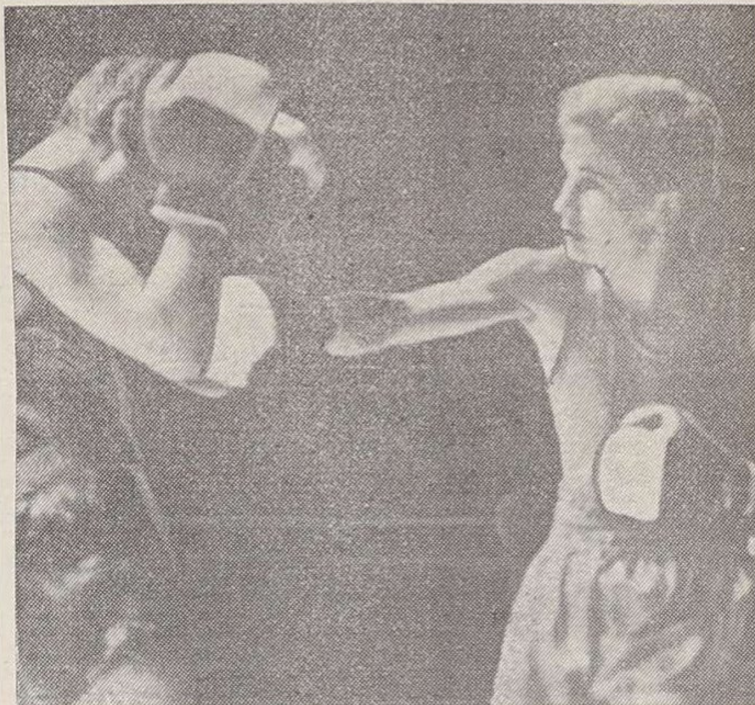
Progrese necorespunzătoare și chiar... abandonuri

Din păcate, numărul speranțelor remarcate la o vîrstă timpurie care au confirmat este destul de mic. Am mai putea aminti realizările parțiale ale marelui talent ce se anunța a fi **Dragomir Ilie,** medaliat cu bronz la C.E. de la Köln (1979), dar eliminat mai apoi din lotul olimpic datorită insuficientelor resurse fizice dovedite în finalul meciurilor, ca urmare a unei pregătiri superficiale și a unei vieți sportive necorespunzătoare. Într-o situație aproape la fel se află și fostul junior talentat provenit din Salonta, **Carol Hajnal.**

Lista juniorilor talentați care se anunțau a fi mari speranțe ale boxului românesc și care s-au... pierdut pe drum, irosindu-și talentul, este mult mai lungă. În fruntea ei se află **Costică Dafinoiu,** cîștigător, în anul 1974, al titlului de campion continental numai prin victorii înainte de limită. Nimeni n-a reușit să-i stea în față timp de două reprize boxerului român C. Dafinoiu... În același an, promovat (cam devreme !) în echipa de seniori, Dafinoiu i-a făcut, la C.M. de la Havana, clipe grele iugoslavului Mathe Parlov. Accidente (K.O.-uri) repetate l-au pus în situația de a întrerupe deseori activitatea competițională, iar acum este sfătuit (de medici și specialiști) să renunțe la practica boxului.

La ediția următoare a C.E. de juniori (Bursa, 1976) recolta de medalii a echipei române a fost mult mai bogată. **Nicolae Șeitan** a cucerit centura de campion european, iar în finale și semifinale au mai evoluat **Stan Postolache, Alexandru Giurgiu, Dumitru Cipere, Traian Georgia, Francisc Luxenburger,** primind cu toții medalii de argint sau de bronz. N. Șeitan și S. Postolache au fost imediat incluși în secția clubului Dinamo, în care existau sportivi mult mai valoroși decît ei. Așa stînd lucrurile, atenția antrenorilor a fost îndreptată, firește, mai mult asupra performerilor (frații Cuțov, T. Dinu, I. Vladimir, I. Györffi, V. Cicu, V. Didea etc.) progresele celor doi tineri lăsîndu-se cam mult timp așteptate. D. Cipere, element foarte talentat, s-a înapoiat acasă, la Drobeta Tr. Severin, ca și T. Georgia, la Brașov, și Al. Giurgiu, la Brăila. De atunci s-au mai auzit foarte puține vești îmbucurătoare despre medaliații la C.E. de tineret.

Dar, cel mai semnificativ exemplu de „ratare" a unui mare talent este cazul semigreului craiovean **Ion Joița.** Tînăr înalt pentru această categorie, cu o mare viteză de execuție și o deosebită explozie în lovituri și un bun simț al distanței, I. Joița a cucerit, la Dublin (1978) titlul de campion european de juniori și cei mai mulți specialiști îi prevedeau o carieră strălucită. El n-a fost supus — așa cum se impunea — unui program special de pregătire, pentru dezvoltarea rezistenței sale specifice și pentru fortificarea lui generală, calități fără de care, performanța, la categoriile mari, nu poate fi concepută. Și, în prezent, la mai puțin de doi ani de la succesul de la Dublin, I. Joița s-a pierdut în masa boxerilor mediocri...

Daniel Radu *(dreapta), unul dintre tinerii care a realizat o trecere corectă de la juniori la seniori...*

Se confruntă doi dintre pugiliștii care au „promis" mult mai mult : Dragomir Ilie *(stînga)* și Carol Hajnal Foto : Dragoș NEAGU

Opinii ale unor antrenori

În legătură cu cauzele care frînează progresul unor juniori talentați, care duc la neîmplinirea unor mari speranțe pugilistice, am solicitat părerile mai multor specialiști. Iată cîteva dintre ele.

CONSTANTIN NOUR, antrenor emerit : „Mulți dintre juniorii care se dovedesc talentați nu confirmă speranțele datorită faptului că pregătirea lor inițială n-a fost corespunzător eșalonată, vizînd performanțe înalte, în perspectivă. Instruiți numai tehnico-tactic, pe bază de îndemînare și viteză de execuție, acești tineri dotați se detașează de colegii lor la juniorat. Apoi, cînd întîlnesc adversari mai puternici, deficiențele lor în pregătirea fizică generală (care n-au fost înlăturate încă de la început) încep să se facă simțite. Așa se explică eșecurile care, pe cei mai mulți, îi demobilizează".

ION POPA, antrenor coordonator al lotului : „În cei aproape 30 de ani, de cînd mă ocup de pregătirea lotului național, mi-au trecut prin mînă toți cei mai buni boxeri din țară. Și, trebuie să vă mărturisesc, au fost extraordinar de rar acei sportivi la care am avut de corectat puține defecte. Unii dintre ei, mai perseverenți, au făcut eforturi îndelungate pentru a-și schimba modul de execuție. Alții, al căror mod greșit de execuție s-a fixat prea bine și n-au avut tăria să muncească atît cît trebuia, s-au oprit din drumul spre marea performanță. Tocmai de aceea am spus de nenumărate ori antrenorilor mai tineri — o fac și acum : nu trebuie grăbit procesul de învățare a tehnicii în dauna calității. Orice lucru nou învățat trebuie însușit corect. Altfel, se va pierde mult mai mult timp pentru corijarea defecțiunii și, firește, progresul va fi mai lent".

VASILE MARIUȚAN, antrenor la clubul Dinamo : „Cred că foarte multe talente se pierd pentru că intrarea lor în competiții dificile se face cam forțat. Mulți dintre juniorii noștri foarte bine dotați au fost introduși în competiții grele, alături de seniori și înfrîngerile dure suportate, în dispute inegale, le-au... „frînt aripile", mulți dintre ei renunțînd la box, iar alții au căpătat o teamă care îi face mai reținuți, mai prudenți și, în mai toate acțiunile, întîrzie o fracțiune de secundă, exact atît cît este necesar ca să rateze. Dinamovistul Ilie Moise, de pildă, după ce a suferit, în condițiile amintite, cîteva înfrîngeri, ne-a spus că nu mai vine la box. Și s-a ținut de cuvînt. Asemenea înfrîngeri a suferit și Mihai Niculescu (obligat să întîlnească mulți boxeri seniori anul trecut) și mi-am dat seama că progresul lui a stagnat".

Din situațiile prezentate și comentate, precum și din cuvîntul celor trei antrenori se desprind cîteva concluzii importante pe care le subliniem în dorința de a contribui la îmbunătățirea activității desfășurate în acest domeniu.

1. **Lipsa de perseverență și conștiinciozitate în pregătire a unor tineri bine dotați** pentru box, ca și **unele abateri de la disciplina impusă în sportul de performanță** au făcut ca multe dintre aceste talente să nu se poată afirma la întreaga lor capacitate, ba chiar să fie obligate să părăsească activitatea competițională.

2. În cele mai multe cazuri, **instruirea primară (în secții) nu se desfășoară după o metodică adecvată, care să conducă la o afirmare deplină IN PERSPECTIVĂ,** ci vizează însușirea cît mai rapidă a unui minim de cunoștințe cu care tînărul pugilist să-și poată pune în valoare calitățile native, impunîndu-se în fața celorlalți începători.

3. **Deprinderile incorect însușite necesită un foarte mare volum de muncă pentru corectarea lor,** atunci cînd juniorii talentați ajung la loturile naționale și, în loc ca acești tineri să învețe lucruri noi, utile, care să le faciliteze ascensiunea valorică, ei sînt obligați să repete mereu ceea **ce ar fi trebuit să învețe corect încă de la început.**

4. Nu puține sînt situațiile cînd **antrenorii loturilor de tineret sau de seniori nu cîntăresc corect posibilitățile elevilor lor** și, apreciindu-le greșit forța și valoarea, **îi supun unor meciuri prea dificile pentru ei,** în care suportă înfrîngeri aspre ce lasă o amprentă nefavorabilă în întreaga activitate viitoare a acestor tineri. În asemenea situații, mulți dintre ei abandonează boxul. Asupra acestui aspect, federația de specialitate trebuie să aibă mai mult discernămînt și cuvîntul hotărîtor în asigurarea unui calendar competițional adecvat.

Există și acum tineri foarte talentați, în fruntea cărora se află craioveanul **Florian Țircomnicu** (la vîrsta de 17 ani a obținut victorii în fața seniorilor), **Ion Stan, Mihai Niculescu, Cornel Bălan** etc. Experiența atîtor generații de pugiliști considerați a fi mari talente și care, din diferite motive, n-au reușit să confirme așteptările trebuie acum valorificată. **Cînd boxul românesc are nevoie de sportivi de mare performanță nu este permis să se piardă atîtea talente...**

Mihai TRANCĂ